

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 108/2015-17

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 24. februára 2015 v senáte zloženom z predsedu Lajosa Mészárosa a zo sudcov Sergeja Kohuta (sudca spravodajca) a Ladislava Orosza predbežne prerokoval sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s. r. o., Pribinova 25, Bratislava, zastúpenej advokátom doc. JUDr. Branislavom Fridrichom, PhD., Advokátska kancelária Fridrich Paľko, s. r. o., Grösslingová 4, Bratislava, vo veci namietaného porušenia jej základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a práva podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ako aj namietaného porušenia čl. 12 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, čl. 14 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a čl. 47 Charty základných práv Európskej únie postupom a uzneseniami Okresného súdu Trebišov sp. zn. 12 Er 493/2007 z 28. mája 2012 (Rvp 3816/2014), sp. zn. 10 Er 1022/2010 z 20. mája 2013 (Rvp 3986/2014), sp. zn. 22 Er 699/2006 zo 6. augusta 2012 (Rvp 4592/2014), sp. zn. 12 Er 1276/2004 z 3. augusta 2012 (Rvp 5122/2014), sp. zn. 15 Er 146/2005 z 12. júna 2013 (Rvp 5123/2014), sp. zn. 15 Er 2215/2009 z 18. januára 2012 (Rvp 5124/2014), sp. zn. 22 Er 700/2006 zo 6. augusta 2012 (Rvp 5688/2014), sp. zn. 10 Er 1195/2010 z 31. mája 2013 (Rvp 5689/2014), sp. zn. 22 Er 7/2005 zo 6. augusta 2012 (Rvp 6703/2014), sp. zn. 22 Er 696/2006 zo 6. augusta 2012 (Rvp 6704/2014), sp. zn. 13 Er 868/2005 z 21. januára 2013 (Rvp 8195/2014), sp. zn.

11 Er 489/2003 z 22. júla 2012 (Rvp 9344/2014), sp. zn. 12 Er 698/2007 zo 4. júla 2012 (Rvp 12394/2014), sp. zn. 17 Er 858/2005 z 26. septembra 2012 (Rvp 12395/2014 a Rvp 12472/2014) v spojení s postupom Krajského súdu v Košiciach a jeho uzneseniami sp. zn. 15 CoE 536/2012 zo 7. novembra 2013 (Rvp 3816/2014), sp. zn. 1 CoE 145/2013 z 13. novembra 2013 (Rvp 3986/2014), sp. zn. 13 CoE 110/2013 z 20. decembra 2013 (Rvp 4592/2014), sp. zn. 15 CoE 31/2013 z 26. septembra 2013 (Rvp 5122/2014), sp. zn. 13 CoE 303/2013 z 30. januára 2014 (Rvp 5123/2014), sp. zn. 11 CoE 36/2013 zo 17. septembra 2013 (Rvp 5124/2014), sp. zn. 16 CoE 143/2013 z 5. februára 2014 (Rvp 5688/2014), sp. zn. 12 CoE 293/2013 zo 14. februára 2014 (Rvp 5689/2014), sp. zn. 16 CoE 105/2013 z 26. marca 2014 (Rvp 6703/2014), sp. zn. 16 CoE 142/2013 z 26. marca 2013 (Rvp 6704/2014), sp. zn. 12 CoE 183/2013 z 28. marca 2014 (Rvp 8195/2014), sp. zn. 12 CoE 241/2013 z 31. januára 2014 (Rvp 9344/2014), sp. zn. 16 CoE 387/2012 z 25. júna 2014 (Rvp 12394/2014) a sp. zn. 4 CoE 200/2013 z 30. júna 2014 (Rvp 12395/2014 a Rvp 12472/2014), postupom Okresného súdu Košice I a jeho uzneseniami sp. zn. 26 Er 1335/2005 z 3. júla 2012 (Rvp 5679/2014), sp. zn. 27 Er 653/2004 z 3. júla 2012 (Rvp 5680/2014), sp. zn. 26 Er 494/2006 z 18. júna 2012 (Rvp 5978/2014), sp. zn. 20 Er 1212/2012 z 28. mája 2012 (Rvp 6682/2014), sp. zn. 17 Er 1927/2006 zo 4. júla 2012 (Rvp 8791/2014), sp. zn. 17 Er 1336/2005 z 27. júna 2012 (Rvp 11109/2014 a Rvp 11185/2014), sp. zn. 27 Er 2330/2004 z 3. júla 2012 (Rvp 11206/2014), sp. zn. 16 Er 4134/2011 z 26. marca 2012 (Rvp 11207/2014) a sp. zn. 26 Er 384/2005 z 23. júla 2012 (Rvp 22442/2013) v spojení s postupom Krajského súdu v Košiciach a jeho uzneseniami sp. zn. 16 CoE 69/2013 z 26. februára 2014 (Rvp 5679/2014), sp. zn. 16 CoE 87/2013 z 26. februára 2014 (Rvp 5680/2014), sp. zn. 11 CoE 171/2013 z 30. januára 2014 (Rvp 5978/2014), sp. zn. 14 CoE 300/2013 z 21. marca 2014 (Rvp 6682/2014), sp. zn. 16 CoE 196/2013 z 24. apríla 2014 (Rvp 8791/2014), sp. zn. 5 CoE 173/2013 z 19. mája 2014 (Rvp 11109/2014 a Rvp 11185/2014), sp. zn. 16 CoE 70/2013 z 25. júna 2014 (Rvp 11206/2014), sp. zn. 4 CoE 43/2014 z 30. júna 2014 (Rvp 11207/2014), sp. zn. 1 CoE 28/2013 z 28. augusta 2014 (Rvp 22442/2014), postupom Okresného súdu Spišská Nová Ves a jeho uzneseniami sp. zn. 6 Er 512/2006 zo 16. novembra 2012 (Rvp 9342/2014), sp. zn. 5 Er 88/2007 zo 16. júla 2013

(Rvp 9343/2014), sp. zn. 7 Er 518/2006 z 8. januára 2014 (Rvp 11121/2014) a sp. zn. 15 Er 302/2010 z 8. marca 2013 (Rvp 11122/2014) v spojení s postupom Krajského súdu v Košiciach a jeho uzneseniami sp. zn. 16 CoE 91/2013 z 24. apríla 2014 (Rvp 9342/2014), sp. zn. 15 CoE 330/2013 z 15. mája 2014 (Rvp 9343/2014), sp. zn. 2 CoE 66/2014 z 1. júla 2014 (Rvp 11121/2014) a sp. zn. 1 CoE 110/2013 z 21. mája 2014 (Rvp 11122/2014), postupom Okresného súdu Košice-okolie a jeho uzneseniami sp. zn. 12 Er/483/2005 z 2. januára 2014 (Rvp 9965/2014), sp. zn. 12 Er 3928/2010 z 20. decembra 2013 (Rvp 10861/2014), sp. zn. 12 Er 3170/2010 z 20. decembra 2013 (Rvp 10862/2014), sp. zn. 12 Er 2132/2010 z 20. decembra 2013 (Rvp 10863/2014), sp. zn. 12 Er 4060/2010 z 20. decembra 2013 (Rvp 11110/2014 a Rvp 11184/2014), sp. zn. 12 Er 1303/2006 z 31. októbra 2013 (Rvp 11111/2014) v spojení s postupom Krajského súdu v Košiciach a jeho uzneseniami sp. zn. 5 CoE 58/2014 z 28. apríla 2014 (Rvp 9965/2014), sp. zn. 4 CoE 61/2014 zo 4. júna 2014 (Rvp 10861/2014), sp. zn. 4 CoE 60/2014 z 26. mája 2014 (Rvp 10862/2014), sp. zn. 14 CoE 60/2014 z 30. mája 2014 (Rvp 10863/2014), sp. zn. 5 CoE 62/2014 z 26. júna 2014 (Rvp 11110/2014 a Rvp 11184/2014), sp. zn. 13 CoE 88/2014 z 19. júna 2014 (Rvp 11111/2014), postupom Okresného súdu Rožňava a jeho uzneseniami sp. zn. sp. zn. 10 Er 168/2005 z 21. augusta 2013 (Rvp 9203/2014), sp. zn. 10 Er 223/2005 z 21. augusta 2013 (Rvp 9204/2014), sp. zn. 10 Er 562/2009 z 29. septembra 2013 (Rvp 9205/2014), sp. zn. 10 Er 480/2009 z 25. septembra 2013 (Rvp 9206/2014), sp. zn. 10 Er 438/2009 z 25. septembra 2013 (Rvp 9207/2014), sp. zn. 10 Er 533/2009 z 26. septembra 2013 (Rvp 9208/2014), sp. zn. 10 Er 482/2009 z 25. septembra 2013 (Rvp 9209/2014), sp. zn. 10 Er 562/2009 z 29. septembra 2013 (Rvp 9265/2014), sp. zn. 10 Er 168/2005 z 21. augusta 2013 (Rvp 9266/2014), sp. zn. 10 Er 438/2009 z 25. septembra 2013 (Rvp 9267/2014), sp. zn. 10 Er 482/2009 z 25. septembra 2013 (Rvp 9268/2014), sp. zn. 10 Er 411/2009 z 25. septembra 2013 (Rvp 9341/2014), sp. zn. 8 Er 124/2009 z 21. augusta 2013 (Rvp 10870/2014), sp. zn. 4 Er 414/2009 zo 14. novembra 2013 (Rvp 10871/2014), sp. zn. 9 Er 29/2005 z 30. marca 2011 (Rvp 11117/2014), sp. zn. 9 Er 376/2008 zo 14. novembra 2013 (Rvp 11118/2014), sp. zn. 8 Er 619/2008 z 25. októbra 2013 (Rvp 11119/2014) a sp. zn. 4 Er 288/2009 zo 4. októbra 2013 (Rvp 11120/2014) v spojení s postupom Krajského súdu v Košiciach

a jeho uzneseniami sp. zn. 5 CoE 198/2013 z 28. apríla 2014 (Rvp 9203/2014), sp. zn. 14 CoE 19/2014 z 30. apríla 2014 (Rvp 9204/2014), sp. zn. 5 CoE 183/2013 zo 14. mája 2014 (Rvp 9205/2014), sp. zn. 1 CoE 186/2013 z 30. apríla 2014 (Rvp 9206/2014), sp. zn. 5 CoE 185/2013 zo 14. mája 2014 (Rvp 9207/2014), sp. zn. 3 CoE 35/2014 z 30. apríla 2014 (Rvp 9208/2014), sp. zn. 5 CoE 186/2013 zo 14. mája 2014 (Rvp 9209/2014), sp. zn. 5 CoE 183/2013 zo 14. mája 2014 (Rvp 9265/2014), sp. zn. 5 CoE 198/2013 z 28. apríla 2014 (Rvp 9266/2014), sp. zn. 5 CoE 185/2013 zo 14. mája 2014 (Rvp 9267/2014), sp. zn. 5 CoE 186/2013 zo 14. mája 2014 (Rvp 9268/2014), sp. zn. 4 CoE 186/2013 z 12. júna 2014 (Rvp 9341/2014), sp. zn. 3 CoE 28/2014 z 30. apríla 2014 (Rvp 10870/2014), sp. zn. 16 CoE 9/2014 z 25. mája 2014 (Rvp 10871/2014), sp. zn. 16 CoE 236/2013 z 11. júna 2014 (Rvp 11117/2014), sp. zn. 2 CoE 42/2014 z 1. júla 2014 (Rvp 1118/2014), sp. zn. 1 CoE 19/2014 z 24. júna 2014 (Rvp 11119/2014) a sp. zn. 4 CoE 187/2013 z 12. júna 2014 (Rvp 11120/2014) a takto

rozhodol:

1. Sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s. r. o., vedené pod sp. zn. Rvp 22442/2013, sp. zn. Rvp 3816/2014, sp. zn. Rvp 3986/2014, sp. zn. Rvp 4592/2014, sp. zn. Rvp 5122/2014 až sp. zn. Rvp 5124/2014, sp. zn. Rvp 5679/2014, sp. zn. Rvp 5680/2014, sp. zn. Rvp 5978/2014, sp. zn. Rvp 6682/2014, sp. zn. Rvp 8791/2014, sp. zn. Rvp 11109/2014, sp. zn. Rvp 11185/2014, sp. zn. Rvp 11206/2014 a sp. zn. Rvp 11207/2014, sp. zn. Rvp 5688/2014 a sp. zn. Rvp 5689/2014, sp. zn. Rvp 6703/2014 a sp. zn. Rvp 6704/2014, sp. zn. Rvp 8195/2014, sp. zn. Rvp 9344/2014, sp. zn. Rvp 12394/2014, sp. zn. Rvp 12395/2014, sp. zn. Rvp 12472/2014, sp. zn. Rvp 9342/2014 a sp. zn. Rvp 9343/2014, sp. zn. Rvp 11121/2014 a sp. zn. Rvp 11122/2014, sp. zn. Rvp 9965/2014, sp. zn. Rvp 10861/2014 až sp. zn. Rvp 10863/2014, sp. zn. Rvp 11110/2014 a sp. zn. Rvp 11111/2014, sp. zn. Rvp 11184/2014, sp. zn. Rvp 9203/2014 až sp. zn. Rvp 9209/2014, sp. zn. Rvp 9265/2014 až sp. zn. Rvp 9268/2014, sp. zn. Rvp 9341/2014, sp. zn. Rvp 10870/2014 a sp. zn. Rvp 10871/2014, sp. zn. Rvp 11117/2014

až sp. zn. Rvp 11120/2014 s p á j a na spoločné konanie, ktoré bude ďalej vedené pod sp. zn. Rvp 22442/2013.

2. Sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s. r. o., o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) boli 1. apríla 2014, 2. apríla 2014, 7. apríla 2014, 9. apríla 2014, 25. apríla 2014, 2. mája 2014, 14. mája 2014, 7. júla 2014, 17. júla 2014, 14. mája 2014, 19. mája 2014, 9. júna 2014, 11. júla 2014, 28. júla 2014, 1. augusta 2014, 5. augusta 2014, 27. augusta 2014, 2. septembra 2014, 3. septembra 2014 a 23. septembra 2014 doručené sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s. r. o. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorými namieta porušenie základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a práva podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dodatkový protokol“), ako aj porušenie čl. 12 ods. 2 ústavy a čl. 14 dohovoru a čl. 47 Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „charta“) postupom Okresného súdu Trebišov, Okresného súdu Košice I, Okresného súdu Košice-okolie, Okresného súdu Spišská Nová Ves a Okresného súdu Rožňava (ďalej len „okresné súdy“) a ich označenými uzneseniami (ďalej len „postupy a uznesenia okresných súdov“), ako aj postupom Krajského súdu v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) a jeho už označenými uzneseniami (ďalej len „postupy a uznesenia krajského súdu“).

Zo sťažností vyplýva, že sťažovateľka sa v rámci svojej podnikateľskej činnosti zaoberá inter alia poskytovaním úverov z vlastných zdrojov a v rámci svojej činnosti poskytla na základe zmlúv o úvere uzavretých s dlžníkmi úvery, ktoré boli títo povinní

vrátiť podľa podmienok dojednaných v úverových zmluvách. Vzhľadom na skutočnosť, že dlžníci dobrovoľne nepristúpili k úhrade svojich záväzkov, ich pohľadávky voči sťažovateľke sa stali splatnými a v nadväznosti na podmienky dojednané v úverových zmluvách obsahujúce vo väčšine prípadov tzv. rozhodcovskú doložku boli sťažovateľkou začaté rozhodcovské konania pred ňou zvoleným rozhodcovským súdom. Následne boli na základe rozhodcovských rozsudkov vydaných v týchto konaniach začaté exekučné konania. V ďalších prípadoch boli na základe splnomocnenia udeleného dlžníkmi pri podpise úverovej zmluvy spísané splnomocnencami dlžníkov notárske zápisnice, ktoré sa taktiež stali exekučnými titulmi, na podklade ktorých boli v prospech sťažovateľky začaté exekučné konania. V priebehu exekučného konania bolo uzneseniami okresných súdov v sťažovateľkou napadnutých konaniach rozhodnuté o zastavení prebiehajúcich exekučných konaní. Krajský súd na odvolania sťažovateľky svojimi rozhodnutiami potvrdil napadnuté uznesenia okresných súdov ako vecne správne.

Sťažovateľka v predostretej argumentácii atakuje právne závery vyplývajúce z rozhodovacej činnosti okresných súdov a krajského súdu, ktorým vytýka ich nesprávnosť z hľadiska právneho posúdenia relevantných hmotnoprávných ustanovení príslušných právnych predpisov na predmetnú právnu vec sa vzťahujúcich, a zároveň poskytuje ústavnému súdu vlastnú interpretáciu právnych predpisov vzťahujúcich sa na uvedené konania.

V nadväznosti na uvedené sťažovateľka žiada, aby ústavný súd vydal rozhodnutie, ktorým vysloví porušenie jej základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 ústavy, práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru a práva podľa čl. 1 dodatkového protokolu, ako aj porušenie čl. 12 ods. 2 ústavy, čl. 14 dohovoru a čl. 47 charty postupom a uzneseniami okresných súdov a postupom a uzneseniami krajského súdu v uvedených konaniach, zruší označené uznesenia okresných súdov a uznesenia krajského súdu, veci vráti okresným súdom na ďalšie konanie a sťažovateľke prizná primerané finančné zadosťučinenie, ako aj úhradu trov konania.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

1. K spoločnému prerokovaniu vecí

Podľa § 31a zákona o ústavnom súde ak tento zákon neustanovuje inak a povaha vecí to nevyklučuje, použijú sa na konanie pred ústavným súdom primerane ustanovenia zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „OSP“).

Podľa § 112 ods. 1 OSP môže súd v záujme hospodárnosti konania spojiť na spoločné konanie veci, ktoré sa uňho začali a skutkovo spolu súvisia alebo sa týkajú tých istých účastníkov.

Zákon o ústavnom súde nemá osobitné ustanovenie o spjení vecí, avšak v súlade s citovaným § 31a zákona o ústavnom súde možno v konaní o sťažnosti podľa čl. 127 ústavy použiť na prípadné spojenie vecí primerane § 112 ods. 1 OSP.

S prihliadnutím na obsah sťažností vedených ústavným súdom pod sp. zn. Rvp 22442/2013, sp. zn. Rvp 3816/2014, sp. zn. Rvp 3986/2014, sp. zn. Rvp 4592/2014, sp. zn. Rvp 5122/2014 až sp. zn. Rvp 5124/2014, sp. zn. Rvp 5679/2014, sp. zn. Rvp 5680/2014, sp. zn. Rvp 5978/2014, sp. zn. Rvp 6682/2014, sp. zn. Rvp 8791/2014, sp. zn. Rvp 11109/2014, sp. zn. Rvp 11185/2014, sp. zn. Rvp 11206/2014 a sp. zn. Rvp 11207/2014, sp. zn. Rvp 5688/2014 a sp. zn. Rvp 5689/2014, sp. zn. Rvp 6703/2014 a sp. zn. Rvp 6704/2014, sp. zn. Rvp 8195/2014, sp. zn. Rvp 9344/2014, sp. zn. Rvp 12394/2014, sp. zn. Rvp 12395/2014, sp. zn. Rvp 12472/2014, sp. zn. Rvp 9342/2014 a sp. zn. Rvp 9343/2014, sp. zn. Rvp 11121/2014 a sp. zn. Rvp 11122/2014, sp. zn. Rvp 9965/2014, sp. zn. Rvp 10861/2014 až sp. zn. Rvp 10863/2014, sp. zn. Rvp 11110/2014 a sp. zn. Rvp 11111/2014, sp. zn. Rvp 11184/2014, sp. zn. Rvp 9203/2014 až sp. zn. Rvp 9209/2014, sp. zn. Rvp 9265/2014 až sp. zn. Rvp 9268/2014, sp. zn. Rvp 9341/2014, sp. zn. Rvp 10870/2014 a sp. zn. Rvp 10871/2014, sp. zn. Rvp 11117/2014 až sp. zn. Rvp 11120/2014 a z tohto obsahu vyplývajúcu právnu a skutkovú súvislosť uvedených sťažností, ako aj vzhľadom na totožnosť v osobe sťažovateľky, okresných súdov a krajského súdu, proti ktorým sťažnosti smerujú, rozhodol ústavný súd o ich spjení na spoločné konanie tak, ako to je uvedené v bode 1 výroku tohto uznesenia.

2.1 K namietanému porušeniu označených práv postupom okresných súdov v označených konaniach a napadnutými uzneseniami okresných súdov

V čl. 127 ods. 1 ústavy je zakotvený princíp subsidiarity, podľa ktorého ústavný súd môže konať o namietanom porušení práv sťažovateľa a vecne sa zaoberať sťažnosťami iba vtedy, ak sa sťažovateľ nemôže domáhať ochrany svojich práv pred všeobecným súdom. Namietané porušenie niektorého zo základných práv alebo slobôd teda automaticky nezakladá aj právomoc ústavného súdu na konanie o nich. Pokiaľ ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti fyzickej osoby alebo právnickej osoby zistí, že ochrany tohto základného práva alebo slobody, porušenie ktorých namieta, sa sťažovateľ môže domôcť využitím jemu dostupných a aj účinných právnych prostriedkov nápravy, prípadne iným zákonne upraveným spôsobom pred iným súdom alebo pred iným štátnym orgánom, musí takúto sťažnosť odmietnuť z dôvodu nedostatku svojej právomoci na jej prerokovanie (napr. m. m. I. ÚS 103/02, I. ÚS 6/04, II. ÚS 122/05, IV. ÚS 179/05, IV. ÚS 243/05, II. ÚS 90/06). Ústavný súd predstavuje v tejto súvislosti ultima ratio inštitucionálny mechanizmus, ktorý nasleduje až v prípade nefunkčnosti všetkých ostatných orgánov verejnej moci, ktoré sa na ochrane ústavnosti podieľajú. Opačný záver by znamenal popieranie princípu subsidiarity právomoci ústavného súdu podľa zásad uvedených v § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde (III. ÚS 149/04, IV. ÚS 135/05).

Zásada subsidiarity reflektuje okrem iného aj princíp minimalizácie zásahov ústavného súdu do právomoci všeobecných súdov, ktorých rozhodnutia sú v konaní o sťažnosti preskúmané (IV. ÚS 303/04).

Pokiaľ ide o napadnuté postupy okresných súdov a nimi vydané uznesenia o zastavení exekúcie, ústavný súd vzhľadom na už uvedené poukazuje na skutočnosť, že proti týmto uzneseniam bolo možné podať odvolanie ako riadny opravný prostriedok, čo sťažovateľka aj využila. Označené uznesenia okresných súdov, ako aj sťažovateľkou namietaný postup, ktorý vydaniu rozhodnutí predchádzal, teda bol predmetom súdneho prieskumu krajským súdom. S prihliadnutím na to bolo preto potrebné túto časť sťažností odmietnuť pre nedostatok právomoci ústavného súdu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

2.2 K namietanému porušeniu označených práv postupom krajského súdu v označených konaniach a napadnutými uzneseniami krajského súdu

Ústavný súd už vo viacerých svojich rozhodnutiach podrobne analyzoval dôvody zjavnej neopodstatnenosti sťažností sťažovateľky a plne sa stotožňuje s dôvodmi, ktoré v nich uviedol (napr. sp. zn. I. ÚS 220/2011 z 9. júna 2011, sp. zn. I. ÚS 227/2012 zo 16. mája 2012, sp. zn. I. ÚS 379/2012 z 22. augusta 2012, sp. zn. I. ÚS 381/2012 z 22. augusta 2012, sp. zn. I. ÚS 382/2012 z 22. augusta 2012, sp. zn. I. ÚS 409/2012 z 22. augusta 2012, sp. zn. I. ÚS 410/2012 z 22. augusta 2012, sp. zn. I. ÚS 3/2013 zo 16. januára 2013, sp. zn. I. ÚS 110/2013 z 20. februára 2013, sp. zn. I. ÚS 146/2013 z 13. marca 2013, sp. zn. I. ÚS 157/2013 z 13. marca 2013, sp. zn. I. ÚS 745/2013 z 11. decembra 2013, sp. zn. I. ÚS 99/2014 z 5. marca 2014, sp. zn. I. ÚS 100/2014 z 5. marca 2014, sp. zn. I. ÚS 212/2014 zo 7. mája 2014, sp. zn. II. ÚS 473/2011 z 20. októbra 2011, sp. zn. II. ÚS 303/2011 z 24. augusta 2012, sp. zn. II. ÚS 337/2012 z 13. septembra 2012, sp. zn. II. ÚS 62/2013 z 30. januára 2013, sp. zn. II. ÚS 79/2013 zo 7. februára 2013, sp. zn. II. ÚS 365/2013 z 26. júna 2013, sp. zn. II. ÚS 344/2013 z 19. júna 2013, sp. zn. II. ÚS 562/2013 z 30. októbra 2013, sp. zn. III. ÚS 178/2014 zo 4. marca 2011, sp. zn. III. ÚS 242/2011 z 31. mája 2011, sp. zn. III. ÚS 397/2011 z 27. septembra 2011, sp. zn. III. ÚS 488/2012 z 2. októbra 2012, sp. zn. III. ÚS 7/2013 z 15. januára 2013, sp. zn. III. ÚS 453/2013 z 26. septembra 2013, sp. zn. III. ÚS 173/2014 zo 4. marca 2014, sp. zn. III. ÚS 176/2014 zo 4. marca 2014, sp. zn. III. ÚS 178/2014 zo 4. marca 2014, sp. zn. III. ÚS 214/2014 z 25. marca 2014, sp. zn. III. ÚS 297/2014 z 24. apríla 2014, sp. zn. IV. ÚS 299/2012 zo 7. júna 2012, sp. zn. IV. ÚS 467/2012 z 18. septembra 2012, sp. zn. IV. ÚS 50/2013 z 31. januára 2013, sp. zn. IV. ÚS 51/2013 z 31. januára 2013, sp. zn. IV. ÚS 52/2013 z 31. januára 2013, sp. zn. IV. ÚS 181/2014 z 20. marca 2014, sp. zn. IV. ÚS 182/2014 z 20. marca 2014, sp. zn. IV. ÚS 183/2014 z 20. marca 2014, sp. zn. IV. ÚS 186/2014 z 20. marca 2014, sp. zn. IV. ÚS 187/2014 z 20. marca 2014, I. ÚS 798/2014 zo 17. decembra 2014...), pri akceptovaní právnych záverov rozhodnutí všeobecných súdov o neprípustnosti, resp. zastavení exekúcie, pretože

rozhodcovský rozsudok a tiež notárska zápisnica, na podklade ktorých boli exekúcie vedené (resp. navrhnuté), neboli z rôznych dôvodov spôsobilým exekučným titulom na vedenie exekúcie.

Na podporu svojej argumentácie ústavný súd iba upriamuje pozornosť sťažovateľky aj na rozhodnutie Súdneho dvora C-76/10 zo 16. novembra 2010 vydané vo veci iniciovanej sťažovateľkou, ako aj na ďalšiu početnú judikatúru Súdneho dvora (napr. C-240/98 až C-244/98, C-473/00, C-168/05, C-243/08, C-40/08, C-227/08 a C-76/10) dotýkajúcu sa problematiky spotrebiteľského práva, ktoré podporujú právne závery ústavným súdom predstreté v jeho predošlých rozhodnutiach a ktoré sú aj sťažovateľke notoricky známe. V ostatnom poukazuje na najnovší rozsudok Súdneho dvora z 27. februára 2014 vo veci sp. zn. C 470/12, bod 41 (v rámci sporu, ktorého účastníkom je sťažovateľka, pozn.), v ktorom Súdny dvor výslovne deklaroval, že „možnosť súdu skúmať nekalú povahu podmienky aj bez návrhu predstavuje vhodný prostriedok na dosiahnutie výsledku stanoveného v článku 6 smernice 93/13, teda zabránenie tomu, aby bol jednotlivý spotrebiteľ viazaný nekalou podmienkou, a zároveň na dosiahnutie cieľa stanoveného v článku 7 tejto smernice, pretože takéto preskúmanie môže mať odradzujúci účinok smerujúci k ukončeniu používania nekalých podmienok v zmluvách uzavretých so spotrebiteľmi zo strany predajcov alebo dodávateľov (rozsudky z 21. 11. 2002, Cofidis, C 473/00, Zb. s. I 10875, bod 32, a Mostaza Claro, C 168/05, Zb. s. I 10421, bod 25)“.

Ústavný súd už len dodáva, že v súčasnom období platná právna úprava formulovaná v § 58 ods. 2 Exekučného poriadku, ktorá bola zavedená zákonom č. 335/2012 Z. z. a je účinná od 1. januára 2013, počíta s možnosťou nariadenia pojednávania pred rozhodnutím exekučného súdu o zastavení vedeného exekučného konania podľa § 57 ods. 1 písm. a) až j) len ako s fakultatívnou možnosťou, a to len v prípade, že je to nevyhnutné pre objasnenie veci. K sťažovateľkou namietanému postupu všeobecných súdov podľa § 57 ods. 1 písm. g) v spojení s § 57 ods. 5 Exekučného poriadku, právna úprava ktorá bola účinná v čase od 9. augusta 2012 do 31. decembra 2012, ústavný súd konštatuje, že aj v prípade ak by tento postup nebol zo strany všeobecných súdov dodržaný (nariadenie pojednávania pred

vyhlásením exekúcie za neprípustnú a jej zastavenie, pozn.), nepredstavoval by také porušenie označených práv sťažovateľky, ktoré by svojou intenzitou bolo spôsobilé zasiahnuť do ňou označených práv v takom smere, aby ústavný súd mohol vysloviť ich porušenie (napr. I. ÚS 367/2014).

Ústavný súd vo svojej judikatúre stabilne uprednostňuje materiálne poňatie právneho štátu, ktoré spočíva okrem iného na interpretácii právnych predpisov z hľadiska ich účelu a zmyslu, pričom pri riešení (rozhodovaní) konkrétnych prípadov sa nesmie opomínať, že prijaté riešenie (rozhodnutie) musí byť akceptovateľné aj z hľadiska všeobecne ponímanej spravodlivosti (m. m. IV. ÚS 1/07, IV. ÚS 75/08, I. ÚS 57/07, I. ÚS 82/07, IV. ÚS 182/07, II. ÚS 410/2010). Priorizovanie formálnych požiadaviek vyplývajúcich z noriem bežného zákonodarstva (formálne poňatie právneho štátu) môže totiž v konkrétnych súdnych konaniach (alebo iných právom upravených konaniach pred orgánom verejnej moci) viesť k rozhodnutiam, ktoré budú v zjavnom rozpore s účelom a zmyslom príslušnej právnej úpravy. Inými slovami, ústavný súd predstavuje súdny orgán ochrany ústavnosti (čl. 124 ústavy), z čoho vyplýva, že nie je však súčasťou všeobecných súdov, ktorým preto ani nie je inštančne nadriadený. Úlohou ústavného súdu je kontrola rozhodovacej činnosti všeobecných súdov, avšak len za situácie, keď svojimi rozhodnutiami zasahujú do ústavne zaručených základných práv a slobôd jednotlivca. To znamená, že ústavný súd nie je oprávnený zasahovať do rozhodovacej činnosti všeobecných súdov v prípade, keď dochádza k porušeniu bežnej zákonnosti alebo iným nesprávnostiam, ktoré svojou podstatou spočívajú v rovine podústavného práva (m. m. I. ÚS 242/07).

V kontexte uvedeného ústavný súd odmietol sťažovateľkou podané sťažnosti týkajúce sa postupu a rozhodnutí krajského súdu z dôvodu ich zjavnej neopodstatnenosti a nedostatku právomoci ústavného súdu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde. Ústavný súd, prihliadajúc na zásadu procesnej hospodárnosti konania, sťažovateľkou podané sťažnosti odmietol bez podrobnejšieho odôvodnenia (§ 25 ods. 2 posledná veta zákona o ústavnom súde).

P o u ě n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 24. februára 2015